

Dzień 2 07.04.2021 Temat dnia **Poznajemy budowę ptaka**

Cele ogólne

- wzbogacanie wiadomości na temat ptaków,
- rozbudzanie zainteresowań przyrodniczych oraz chęci obserwowania otaczającego świata,
- rozwijanie umiejętności czytania,
- rozwijanie sprawności ruchowej

Dziecko:

- wypowiada się na temat wiosennych zwyczajów ptaków, ze szczególnym zwróceniem uwagi na bociana,
- wymienia charakterystyczne cechy budowy ptaka,
- czyta tekst umieszczony pod obrazkiem,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Przebieg dnia:

1. Ćwiczenia poranne „Głowa, ramiona...”

<https://www.youtube.com/watch?v=30BVfTvlsrE>

2. Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby *Ptaki*.

Dzieci słuchają opowiadania czytanego przez Rodzica.

Zadzwoiła babcia, ta, która mieszka pod miastem, na wsi, i powiedziała, że upiekła ulubione ciasteczka Ady. – Przyjedziecie do nas? – zapytała.

– No pewnie! – zapewniła Ada i dotąd namawiała rodziców, aż się zgodzili na wspólny wyjazd.

– Gdzie ciasteczka? – zapytała, gdy tylko zobaczyła babcię.

Olek nie był smakoszem ciasteczek, za to lubił towarzystwo dziadka. Odnalazł go w sadzie obok domu. Dziadek obserwował niebo przez lornetkę. Olek zadął głowę. W oddali zobaczył jakieś drobne punkciki.

– Bociany wracają. Co za widok! – dziadek uśmiechnął się promiennie.

– Naprawdę?! – Olek rzucił się biegiem do samochodu po swoją lornetkę. Po chwili był już z powrotem. – Zdążyłem?! Jeszcze je widać?! – pytał zdyszany.

Trzeba wam wiedzieć, że lornetki przybliżają i powiększają obraz, więc widok był niezwykły. Olek tak bardzo zagapił się w niebo, że nawet nie zauważył Ady, która przybiegła za nim z własną małą lornetką. Patrzył na szybujące po niebie bociany. Widział ich rozłożone skrzydła, długie, wyciągnięte szyje,

czerwone dzioby, a gdy poprawił ostrość, zobaczył nawet pojedyncze pióra w ogonach. Ptaki prawie nie poruszały skrzydłami, a jednak sunęły po niebie jak papierowe samoloty albo małe szybowce niesione wiatrem.

– Też chciałbym tak latać. Szkoda, że nie mam skrzydeł – westchnął.

Dziadek się uśmiechnął. – Ptaki mogą latać nie tylko dzięki skrzydłom. Ich waga też jest ważna. Są lżejsze niż my, bo mają lekkie dzioby i nieduże głowy. No i nie posiadają zębów, żeby mniej ważyć.

Na niebie było tłoczno jak na autostradzie. Nie tylko bociany wracały do domu na wiosnę. Leciały szpaki, pliszki i zięby. Jedne zawzięcie trzepotały skrzydełkami, inne machały nimi tylko od czasu do czasu.

– Mógłbym na nie patrzeć bez końca. Żałuję, że tak późno poświęciłem się obserwowaniu przyrody. Wierzcie mi, że jest to wyjątkowa przyjemność – mówił dziadek. – Nawet nie wiecie, co wyprawiają zwierzęta, gdy sądzą, że nikt ich nie widzi. Takich zabaw, psot i tańców nigdzie indziej nie zobaczycie.

Olka najbardziej zainteresowały zwierzęce psoty. – Pokażesz nam te psoty? – spytał.

– Oczywiście, wybierzemy się do lasu jutro z samego rana. Babcia pomoże nam przygotować kanapki i termos z ciepłą herbatą. Zabierzemy też mapę terenu i to, co najważniejsze dla obserwatorów przyrody... – dziadek spojrzał pytająco na wnuki.

– Ciasteczka! – wykrzyknęła Ada.

Olek popatrzył na siostrę z politowaniem. – Lornetki – poprawił ją.

Ich głosy wywabily z domu tatę. Spojrzał w niebo na szybujące ptaki i westchnął, podobnie jak wcześniej Olek: – Chciałbym latać jak ptaki.

– Lepiej nie. Musiałbyś wyrwać wszystkie zęby, a i tak byłbyś za ciężki – mądrze zauważył Olek.

– Głowę też masz za dużą – dodała Ada.

– Nie mówiąc o braku skrzydeł – dorzucił rozbawiony dziadek.

2. Rozmowa na temat opowiadania.

Dzieci odpowiadają na pytania: *Co robią ptaki wiosną? Kto to jest ornitolog?* Następnie czytają tekst umieszczony pod obrazkiem.

Poznawanie budowy ptaka.

R. pyta: *Dlaczego ptaki umieją latać, a ludzie nie potrafią?* Uzupełnia wypowiedzi dzieci.

Natura cały organizm ptaka wyposażyła w cechy, które umożliwiają mu latanie, np. kości ptaka są zupełnie inne niż kości innych zwierząt. Są dużo lżejsze, gdyż znajduje się między nimi wiele pustych przestrzeni. Ptaki nie mają zębów, co także zmniejsza ich ciężar ciała. Pokryte są piórami, które spełniają wiele funkcji. Ptak ma skrzydła, które wykorzystuje do radzenia sobie z oporem powietrza.

3. Dzieci 5 letnie Karta pracy, cz. 4, nr 42

Dzieci:

- czytają z N. nazwy części ciała bociana i wskazują je na zdjęciu,
- dorysowują żabę i trawę,
- rysują szlaczek po śladzie.

Dzieci 6 letnie Karta pracy, cz. 4, nr 52-53

- czytają samodzielnie nazwy części ciała bociana: **głowa**, **ogon**, pozostałe nazwy czytają z N.,
- piszą po śladach poznanych liter, czytają tekst z N.

4. Wskazywanie różnic w budowie ciała wybranych ptaków, ze szczególnym zwróceniem uwagi na dzioby. Porównywanie ptasich dziobów i rozpoznawanie ptaków po dziobach. Zdjęcia ptaków .: wróbla, wrony, dzięcioła, bociana, orła.

wróbel

wrona

dzięcioł

bocian

orzeł

R. układa na dywanie zdjęcia ptaków, np.: wróbla, wrony, dzięcioła, bociana, orła. Prosi, aby dzieci wymienili różnice w wyglądzie zewnętrznym ptaków, np. wielkość, ubarwienie, kształt kończyn, ogona, dzioba. Szczególną uwagę zwraca na dzioby. Pyta: *Jak myślicie, dlaczego ptaki mają różne dzioby?* Następnie prosi, aby dzieci wskazały, który ptak ma najdłuższy dziób, który – najkrótszy dziób, i taki,

który ich zadaniem jest najmocniejszy. Rodzic zapoznaje dziecko z ciekawostkami na temat ptaków.

Ptaki różnią się zewnętrznymi wielkością, ubarwieniem, kończynami, ogonami i dziobami. Najmniejszym ptakiem na świecie jest koliber, a największym – struś afrykański. Najbardziej kolorowymi ptakami w Polsce są m.in. kraska, bażant, wilga, dzięcioł, szczygieł, sówka. Najdłuższy dziób ma pelikan australijski. Dzioby ptaków są dostosowane do rodzaju spożywanego pokarmu. Dziób wszystkożercy szpaka czy wrony jest niezbyt duży, ostry na końcu i przeważnie czarny. Dziób ziarnożercy, np. wróbla, jest krótki i szeroki. Służy do rozłupywania twardych nasion. Dziób owadożercy, np. jaskółki, jest podobny do dzioba ziarnożercy. Dzięki niemu ptak może łapać niewielkie owady. Dziób ptaków drapieżnych, np. orła, jest masywny i mocno zagięty. Umożliwia schwytanie zdobyczy. Dziób ptaków, które kują w drewnie, jest średniego rozmiaru, ale na końcu bardzo ostry. Musi bowiem przekuć korę drzewa. Bocian zaś ma dziób długi, bo poluje na zwierzęta, które zamieszkują podmokłe łąki.

5. Poznawanie zwyczajów bociana.

R. nawiązuje do opowiadania. Pyta: *Czyje gniazdo chcieli obserwować Olek i dziadek? Jaki dziób ma bocian? Dlaczego dziób bociana jest taki długi? Co wiecie na temat bocianów?* Uzupełnia wypowiedzi dzieci.

Bociany są gatunkiem chronionym w Polsce. Wracają z ciepłych krajów w marcu lub w kwietniu. Zamieszkują tereny, na których znajduje się dużo pól, lasów, łąk. Po przylocie natychmiast biorą się za przebudowę starego gniazda lub budują nowe. Najczęściej robią to w pobliżu siedzib ludzkich, np. na dachach, słupach, budynkach gospodarczych. Znoszą materiał, układają gałązki i pilnują, aby gniazda nie zajął inny bocian. Kiedy gniazdo jest gotowe, samica składa jaja. Wysiaduje je na zmianę z samcem. Kiedy jeden ptak jest w gnieździe, drugi zajmuje się zdobywaniem pożywienia. Bociany jedzą wyłącznie zwierzęta, np.: pasikoniki, dżdżownice, ślimaki, gryzonie, małe ryby, węże, krety, łasice, gronostaje, młode zające i pisklęta ptaków. Żaby wcale nie są ich ulubionym pokarmem.

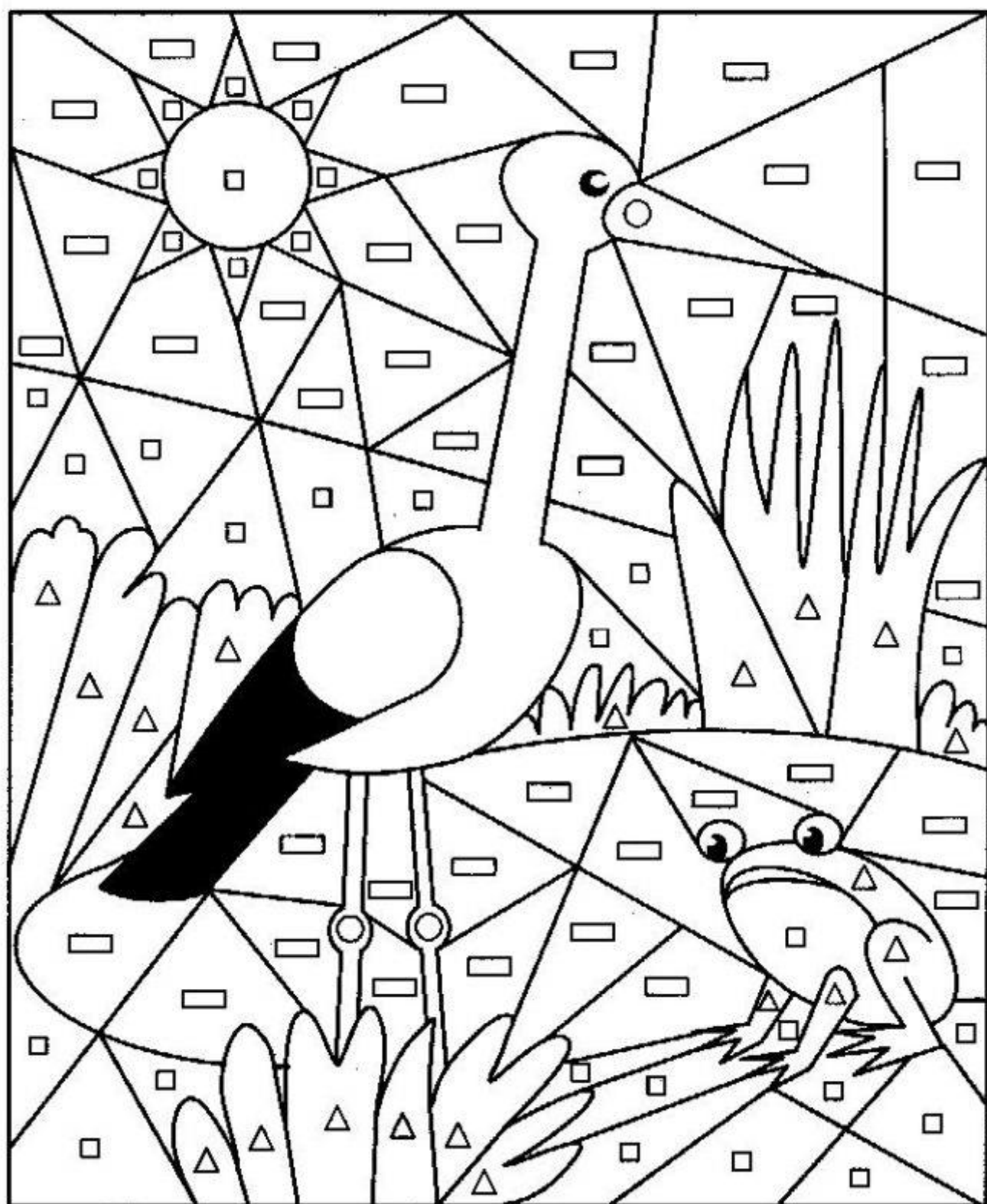
6. Dzieci 5 letnie Karta pracy, cz. 4, nr 43

- oglądają zdjęcie
- opowiadają o tym, co robi bocian (bocian lecący, karmiący, bocian na łące, bocian jedzący mysz lub węża)
- rysują po śladach drogę żabki do stawu, rysują szlaczek po śladzie, a potem – samodzielnie.

Dzieci 6 letnie Karta pracy, cz. 4, nr 53

- czytają tekst umieszczony obok zdjęć,
- czytają tekst wyrazowo-obrazkowy znajdujący się pod zdjęciami.

- ▲ - zielony ● - czerwony
 □ - żółty ■ - niebieski

ZAMALUJ TE LITERY, KTÓRE SĄ POTRZEBNE DO
NAPISANIA PODANEGO WYRAZU W RAMCE

SKOWRONEK

R	A	O	S	K	W	I	M
S	O	K	T	E	Y	K	N

BOCIAN

N	K	A	T	Z	A	L	C
S	D	B	R	I	M	Y	O